

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 72.

w Sobotę dnia 6. Września Roku 1800.

z Berlina d. 2. Września.

J. W. Minister Hrabia Alvensleben powrócił tu z Hundisburg. J. W. Feldmarszałek Kalkstein udał się do Magdeburga.

z Wrocławia d. 28. Sierpnia.

Dnia 25. przybył Najjaśniejszy Monarcha wraz z Najjaśniejszym Królewiczem Henrykiem z Rogau. Dnia 26. odprawił rewii z tutejszym garnizonem. Dziś rano udał się Najjaśniejszy Pan wraz z małżonką swoją, która także tu przybyła, do Dichernfurt.

Najjaśniejszy Król, pod czas rewii odprawionej w Nissie udarował gubernatora Warszawskiego, Generała Kohlera, wielkim orderem orła czarnego, a Generała Grawerth orderem orła czerwonego.

z Paryża d. 19. Sierpnia.

W Madrycie aresztowano nie dawno syna tutejszego xięgarza Pankouke, który u naszego pośła w Madrycie sekretarzem był. Ten fanatyczny człowiek uroił sobie, iż jest przeznaczony do wszczęcia rewolucyi w Hiszpanii, albo raczey, iak się tłumaczył do przeszkodzenia iey. Końcem przyprowadzenia swego zamiaru do skutku, chciał nakłonić ministra d'Urquijo do swego pla-

nu, i donieść mu o tym w liście pisanym do niego, wyznaczył miejsce do umowienia się z nim, i udał się w samej rzeczy na to miejsce, lecz zamiast ministra znalazł tam policją, która go zaraz aresztowała. Posirzeżono wkrótce, że nie był narzędziem intrygi, iak rozumiano, lecz szalonym. Rada narodowa wskazała go na wygnanie z Hiszpanii z tą przesłogą, że iakby się powrócił, ma być odesłany na 10 lat do wysp Philipińskich.

Zuany byłszy francuzki generał Miran- do uroił sobie także plan podobnego gatunku. Mieszkając od kilku lat w Londynie, przyszedł do stopnia wielkiej pomyślności, ktorey źródła nie można było do tych czas zgadnąć. Lecz teraz okazało się, że wspierał go niektórzy londyńscy kupcy, ponieważ pożytkować myśleli wiele z iego planu zmierzającego do opanowania Ameryki hiszpańskiej; chciał on stać się panem Peru swej oyczyzny. Powiadał, że o sekretarz odbił iego kantorek, znalazł w nim wszystkie papiery ściągające się do tego zamiaru, i wydał je hiszpańskiemu ministerium.

Sztuki umiejętności i starożytne osobliwości, które Francuzi z Włoch całych do Rzymu zgromadzili dla przewiezienia ich do Francyi, nie dostały się, iak w początku mowiono, w ręce Anglikow, lecz Król nea-

politański ogłosił je wszystkie za zdobycz należąca mu się na mocy prawa zawoiowania. Między nimi znajduje się także zbiór osobliwości kardynała Albani, którego on mimo wszelkie przełożenia nie mógł napowrót odzyskać.

Biskup Nowary upoważnił honorem godność duchowną, którą pisał, przez list pański wydany do swych diecezjów, w którym stosuje najswiętsze przykazania Ewangelii do prawideł polityki najzdrowszej i republikanizmu nayszybszego, i mówi:

„Rozum powinien być dostatecznym każdemu człowiekowi do utrzymania go przy obowiązku; lecz nie dosyć to jest dla Chrześcian, u których dobrowolne i ochotne utrzymanie spokojności publicznej oraz szczególnej powinno mieć swoje źródło w prawidełach Ewangelii dobrze przystosowanych, dobrze rozważonych, i dobrze wykonywanych.”

„Podległość prawom, posłuszeństwo władzom konstytucyjnym; zgoda, podległość i posłuszeństwo wynikające nie z niewolniczej obawy kary, lecz z dobrowolnej miłości sprawiedliwości są wyraźnymi przykazaniami Boskimi. . . Do których należy szczególnie, aby dawali tego przykład.” . . .

Ten list pański, który jest wybornym dziełem mądrości i ludzkości, nie był dyktowany przez okoliczności teraźniejsze. Ten szanowny prałat zyskał dawno szacunek i uszanowanie Republikanów przez swoje posłepki stateczne i roztropne.

Burmistrz i rada miasta Amiens wydali dnia 9. Sierpnia ustawę następującą, która jest ważną dla swojej mądrości, i godną jest aby była znana całej Rzplitej:

„Cudzoziemcy przybywający do miasta tutajszego zadziwili się, widząc wielką liczbę żebraków mocnych i zdrowych, naprzykrza-

jących się im swoimi prozbami, kłótnią i krzykiem.”

„Sprawiedliwą jest rzeczą wspierać ubogich starców i chorych; lecz gdy ludzie mający zupełne zdrowie i zostający w stanie pracowania spuszczają się na żebractwo i oszukaństwo, tedy praca, której nie czynią, i wsparcie, które odbierają, są złodzieństwem w towarzystwie i względnie prawdziwych ubogich, a ci, którzy są tak słabymi, iż ich wspierają, stają się ich współnikami.”

„Były czasy nieszczęśliwe, w których żebractwo mogło znaleźć przebaczenie; lecz dziś, kiedy roboty rękozielne odnowione zostały, kiedy ustanowiono składkę dobroczynności na wspomnienie ubogiego, rząd cierpiący z nadużycie ohydnych żebractwa, stałby się także godnym kary.”

„Prawo mieć chce, aby zarządzone o utrzymaniu ubogiego, lecz pragnie także, aby żebractwo ułamek, chciało więc, aby w każdym departamencie ustanowione były domy pracy żebraków. Czas jest, aby to prawo przyprowadzone było do skutku dla dobra towarzystwa i prawdziwych ubogich, oraz dla wygładzenia wszelkiego nieporządku wynikającego z próżniactwa żebraków.” . . .

z Paryża d. 21. Sierpnia.

Obywatel Duroc, adiutant pierwszego Konsula, wysłany z zleceniem do dworu Wiedeńskiego, powrócił do Paryża dziś rano o godzinie 6. Nie był przepuszczony przez armię austriacką, i musiał czekać w głównej kwaterze generała Kray odpowiedzi gabinetu Wiedeńskiego, która dopiero za 10 dni przyszła. Wypadek jego poselstwa nie jest jeszcze wiadomy. (Niektóre tylko dzienniki donoszą o powrocie Obywatela Duroc, dodają:

„Zapewniają, iż Obywatel Duroc przyniósł odpowiedź pomyślną na propozycję podane Cesarzowi przez rząd francuzki.”)

General adiutant Dauvergne pisze z głównej kwatery Couternon dnia 16. Sierpnia, co następuje:

„Konsyliarz narodowy Brune, general naczelnik armii rezerwowej, odebrał dnia 15. t. m. od rządu rozkaz, aby natychmiast udał się do Włoch dla objęcia kommandy najwyższej nad męzną armią włoską. Ten general oddał przed swoim odjazdem komendę armii rezerwowej generalowi Canclaux.”

„General naczelnik Brune nim opuścił armię rezerwową, wydał rozkaz 4tej półbrygardzie, i pierwszemu batalionowi ochotników rezerwowych aby pomaszerosowały do Włoch. Ta mała kolumna udała się do Medyolanu.”

„Usługi ważne, które general naczelnik Brune w rozmaitych uczynił armiach, a szczególniej w armii włoskiej, są pewnym zaręczeniem nowych tryumfów, które przysposabia swemu kraiovi.”

(podp.) Dauvergne.

z Paryża d. 23. Sierp.

Rozchodzą się tu znowu pogłoski o wielkich odmianach mających wkrótce nastąpić. Pierwszy Konsul pracie pilnie od kilku dni w Malmaison. Powiadają, iż rada narodowa otrzyma dożywotniego prezydenta z wielką nader władzą, i mają nastąpić inne jeszcze urządzenia.

Ponieważ rozgłoszono, iż także kalendarz republikański ma być uchylonym, przeto minister wewnętrznych interesów pisał do prefektów, iż się to nie zgadza z prawdą: „wszyscy republikańscy, (mowi on) muszą rządzić się kalendarzem narodowym. Z resztą nie mięsza się rząd do sumnienia prywatnych ludzi w tym wszystkim, co się ściaga do dekadów.”

Mowią tu o wyprawie przeciw Irlandyi i Portugalii.

General Massena złożył komendę armii włoskiej.

Nowa armia rezerwowa uda się do Flandry lub do brzegów holenderskich, jeżeliby Anglicy w Holandyi wylądować mieli.

Bywszy naczelnik Szuanów, Georges, wylądował na naszych brzegach i przywiozł, iak słychać, milion liwrow z Anglii. Złączył się z naczelnikami Szuanów Guillemot, Mercier, i Gomme, którzy starają się zgromadzić przyjaciół w departamentach zachodnich.

Prefekt policyi ogłosił, iż rozmaite niespokojne głowy pobudzone przez nieprzyjaciół Francyi do nieroztropnych czynności końcem dania Angielskim gazetem sposobności gadania o rozruchach w Paryżu, zostały aresztowane. Między innymi aresztowano także lekarza Lemery, który już raz siedział w więzieniu, i którego wszelkie prześlęgi policyi nie uczyniły ostrożniejszym. Zapewniają, iż rząd zalecił wielu malarzom sławnym, aby odmalowali obrazy wystawiające zwycięstwa pamiętne odniesione przez armie francuskie.

z Dijon d. 17. Sierp.

General Brune wyjechał wczoraj rano do Medyolanu, ponieważ mianowany został najwyższym naczelnikiem armii włoskiej. Także wiele generalów armii rezerwowej udaie się do armii włoskiej wraz z dwiema brygardami.

W okolicy Joigny spaliło się w tych dniach więcej 100 morgow boru.

z Straßburga d. 19. Sierp.

Bliski pokoy pociągnie za sobą w Rzeszy niemieckiej wielkie odmiany z przyczyny sekularyzacyi. Dwory Wiedeński i Berliński już się względem niey porozumiały, oprócz Pawła pierwszego, który sprzeciwia się

wszelkim nowościom, żąda przywrócenia Rzplitey Weneckiey, i niechce uznać nowey Rzplity bywszych wysp weneckich.

Zdaie się, iż Imperator Paweł nie odstąpił zamiaru ustanowienia koalicyi pułkowney. Pan Buxhoeveden miał być wysłany do Drezna, aby także i ten dwór nakłonić do związku.

Onegday w nocy w 2 godziny po przybyciu generała Moreau przejeżdżał także przez miasto tuteysze obywatel Duroc i zostawił list do generała Moreau. Wiemy, iż niechciano dać paszportu obywatelowi Duroc do Wiednia. Hrabia Lehrbach oczyszczając dwór Wiedeński z tego zdarzenia, powiedział, iż nie miano dosyć czasu, do udzielenia generałom potrzebnych w tej mierze zleceń.

Niewiemy jeszcze nic dokładnego o odpowiedzi Wiedeńskiej, głoszą tylko, iż Austria życzy sobie pokoju, i że zasady pokoju podpisała.

Przytomność generała Moreau w tutejszym mieście stała się przedmiotem wielkiej radości. Ten szanowny generał odbył kampanią, która czyni największy honor iego iennuszowi wojennemu, iego męstwu i iego pocziwości. Serca wszystkich mieszkańców przeniknione są najśluszniejszym szacunkiem i wdzięcznością ku niemu. Jego przybycie utwierdza widoki pokoju.

z Bern d. 16. Sierpnia.

Rewolucya dnia 7. Sierpnia już się zakończyła, i iey pierwszy zamiar jest dopięty. Wiele członków przeszłego prawodawstwa powróciło do swych domow. Nowa prawodawcza rada do której przychylili się wszyscy reprezentanci, wyjąwszy tylko deputowanego Kuhn, zatrudniała się w tych dniach nowym urządzeniem. Helwecya będzie zapewne mieć własną mowę narodową.

W prawodawstwie nie ma być daley żaden tłumacz ani żadne protokoły francuzkiego ięzyka, i na mocy ustawy rządowej mają być wszystkie poselsiwa w niemieckim ięzyku układane i przysyłane. Sessye ciała prawodawczego są już zamknięte. Żadne zdania osobnych członków lecz wypadki opinii całego ciała mogą być tylko do wiadomości publiczney podawane. Rada wykonawcza odprawia codziennie długie sessye. Prezydentem iey jest Frisching z Bern.

Od brzegow Renu d. 26. Sierp.

W Straßburgu znajduią się teraz generałowie Moreau, Lecourbe i Hautpult.

Generał Augereau oświadczył kupcom angielskim, iż mogą bez przeszkody odwiedzić iarmark Frankfurcki. Garnizon francuzki w Frankfurcie został zmniejszony do kilku set ludzi, aby cudzoziemcom przybyłym na iarmark przyczynić więcej miejsca.

Od brzegow Menu d. 23. Sierp.

Naznaczono tu teraz publiczne suplikacye w kościołach na uproszenie deszczu. Szkody, jakie pociągnęły za sobą susze, oraz pożary borow w Frankonii i Szwabii, są nadzwyczajnie wielkie.

Pisma publiczne powiadaia, iż Buonaparte radził do kongressu pokoju z Cesarzem miało Castiglione. Dla podpisania zaś pokoju z Rzeszą ma sam udać się do Straßburga z niektórymi konsyliarzami i ministrem Talleyrand.

z Augszpurga d. 22. Sierp.

Generał Moreau spodziewany tu jest za 4. dni. Po iego przybyciu przeniesiona będzie główna kwatera tu ztąd do Sztutgardu. Mowią powszechnie, że zasady pokoju podpisane zostały w Paryżu, po-

dług których wojska austriackie cofnąć się
miały za rzekę Inn, a Francuzi za rzekę
Lech. Umowiono się także podobno o za-
wieszenie broni mające trwać przez 8. mie-
sięcy. W przeciągu tego czasu ma nastąpić
pokoy z Rzeszą i Anglią za pośrednictwem
Cesarza.

z Monachium d. 22. Sierp.

Przed kilku dniami przybył tu francuzki
generał brygady Abancourt z Strażbur-
ga z rozkazami rządu francuzkiego, aby ro-
zmierzono Bawaryą astronomicznie. To sa-
mo nastąpi w Szwabii. Wspomniane rozmia-
ry astronomiczne złączone będą z mapami
Francyi, Szwajcaryi i Szwabii, a tak Fran-
cuzi mieć będą najprawdziwsze karty geogra-
ficzne większej części Niemiec.

Także przybył tu Ob. Neveu z Paryża
z zleceniem wybierania sztuk umiejętności i
obrazow i przewiezienia ich do Francyi.

Armia generała Moreau otrzymała te-
raz żołd, który iey się za 5 miesięcy należał.

z Austrii d. 20. Sierpnia.

Generał St. Julien wyjechał z Wie-
dnia do głównej kwatery generała Kray.

Onegdaj wyjechał tutejszy pruski poseł,
Hrabia Keller, do swego Monarchy do Ślą-
ska, i powroci tu wkrótce.

W żadnym roku ogień nie uczynił w tu-
tejszych krajach tak wielkiej szkody i tak
wiele rodzin nieszczęśliwymi, jak w roku
niniejszym. Dnia 15. 70 kamienic w sto-
licy wyższej Austrii, Linc, stało się łupem
ognia. Już 2 miesiące minęły jak w całej
Austrii wcale deszcz nie padał, co jest
przyczyną nieurodzajności.

Xiężna Württembergka wdowa przybyła
do Pragi.

Arcy-Xiąże Karol naradza się teraz w
Czechach z stanami tamtejszemi względem
zupełnego uchylecia zaciągów.

Wypis z listu prywatnego.

z Wiednia d. 1. Sierpnia.

Stosownie do nowego rozkazu rady wo-
iennej niektóre dywizye wojska cofną się aż
do Wenecyi, Tryestu i t. d., gdzie ich przy-
tomność zdaie się być potrzebną.

Nadzieie pokoju nabierają codzień wię-
cej podobieństwa. Mimo wielkie straty na-
szych armii w wybieraniu rekrutów nie
widać tak wielkiej czynności, o jakiej gazo-
ty mówią. Zdaie się nawet, iż nie myślą tu
o wyślawieniu armii rezerwowej.

Mówiono bardzo wiele o marszu armii
moskiewskiej i o domysłach względem iey
przeznaczenia; lecz ta armia moskiewska nie-
ruszyła się jeszcze wcale i stoi spokojnie na
swym miejscu.

z Anglii d. 8. Sierpnia.

Gazeta urzędowa zawiera w sobie nastę-
pujący ważny artykuł:

„Jeżeli by było prawdą, iż niektóre dwo-
ry europejskie zamiast usypać powszechną
tęzę przeciw rewolucyjnym zdracom
Francyi, toż przeciwnie wszystko, aby na
korzyść francuzkiej Rzpltej podpisać neu-
tralność zbroyną, przeto wspomniane dwo-
ry spodziewać się powinny pewnego upadku,
na który wcale założyły.”

„Cała ludzkość zlewać będzie na ich
głowy przeklęstwo, którego Buonaparte
ślepy tylko stanie się narzędziem. Te po-
tencye wzruszą same przez swoje zdrady,
przez swoją niewdzięczność i przez swoje
podłe łakomstwo, filary swych tronow, i
wtrącają się same w przepaść rewolucyi.”

„Opozycja, która jest obronicielką ka-
żdej zbrodni, jako swej własności, staje się
razem i patronką neutralnych potencyow,
ponieważ wie, że ta neutralność iawnym
jest nieprzyjacielskim krokiem przeciw na-
szej oyczyźnie. Zarzuca nam monopolium

naszego handlu, i zuchwałość naszej potęgi morskiej; lecz to są tylko czece wyrazy wychodzące z ust ducha partii, okrywające płaszczykiem niesprawiedliwości naszych przeciwników, i słumiące jasność flawy angielskiej."

"Anglicy nie wkładają żadnego monopolu i nie szukają żadnego nieprzyzwoitego zysku z swego handlu. Ze nasze przedsięwzięcia handlowe i morskie tak pomyślny biorą obrót, przypisać to należy jedynie naszej poczeiwej pilności, naszemu kredytowi, naszym niezmiernym kapitałom i położeniu naszej wyspy."

"Pod czas wojny niniejszej toczoney dla dobra Europy i całej ludzkości, zniszczyliśmy potęgę morilką naszego nieprzyjaciela niemyślącego o niczym, tylko o zgwałceniu prawa narodow."

"Jeżeli Anglia jako przyjaciółka sprzymierzona całej Europy — za niezmierne ofiary krwi i pieniędzy, za 200 milionow długu zaciągniętego na wojnę podjęta za sprawę powszechną, i za pieniądze posilkowe zapłacone sprzymierzeńcom — szczupłą zyskała nadgodę przez swoy własny handel i pilność, iakże potencye neutralne mogą nam tego szadrościć? powiadaia, iż używamy na złe naszej przemocy na morzu, a zapominanoż o lekomyślnościach, których się Francya ustawicznie dopuszcza?"

z Neapolu d. 17. Lipca.

Zdarzenia, które w tuteyszej zasły flicy, podobne są do prawdziwey rewolucyi. Lud nie ufając woysku liniowemu, rozbroił ie, ponieważ oskarżone iest o zdradę. Także opanował zamki, i wprowadził do nich swoje garnizony. Wice-Król i trybunał przebioł się na wyspę Ischia, którą iuż wprzod dla ostrożności uzbraiono.

Pospolstwo nie mowi tylko o obronie

wiary Ś. Nie ma wprawdzie naczelnika iawnego, lecz może być podburzonym przez wielką liczbę nieukontentowanych, których familie zniszczone zostały przez teroryzm królewski. Jeżeli w tej klasie znajdzie się osoba, któraby zyskała zaufanie ludu i obroną była przez niego naczelnikiem, przeto doczekamy się rewolucyi, którą nie wstrzymać nie potrafi.

NB. W wielu gazetach czytano, iż kardynał Ruffa odebrał w Rzymie depesze wielkiej wagi. Ich przyczynę można widzieć w liście niniejszym. Także doniesiono, iż w Neapolu spodziewano się 9000 Moskalow, lecz to są bez wątpienia ci, którzy się znajdowali w Brindes i Gaïecie, i których zwołano do Neapolu dla poskromienia pospolstwa. Lecz zapewnić można, iż ta siła iest bardzoniedostateczną. (La Clef du Cabinet.)

z Danii d. 26. Sierp.

W kraju naszym zwołano do regimentow wszystkich nieprzytomnych żołnierzy, to samo nastąpiło także w księstwach. Regimenty stojące w Slewiskiu mają udać się do brzegow morskich pod Tönningen. Z Ekernfornde i Rendsburg maszerują strzelcy i inne woyska do Glükstadt forticy. Na wielu miejscach nadbrzeżnych sypią baterye.

z Kopenhagi d. 26. Sierpnia.

Kuryer poślany morzem do Peterzburga powrócił tu, lecz z iego depeszow nie iest ieszcze wiadomego. Tuteysy mieszczanie ofiarowali się sami odprawiać straż w forticy. Także tuteysy kupcy uczynili między sobą składkę na wyślawienie 1000 ochotników. Mieszkańcy otrzymali rozkaz, aby każdy opatrzył się w 24 ofire ładunki i stanął za odgłosem bembna na miejscu przeznaczonym.

Rozmaite Wiadomości.

Rządzący Xiążę Württembergski miał w Wiedniu audyencyą u Cesarza, który umyślnie na to z Schönbrunn do stolicy zjechał.

W Śląsku w majątności Holstein spalił się bor, którego stratę rachują do 120,000 talarow.

Pewne publiczne doniesienie mówi, iż odnowiony alians między Rosją i Prussami podpisanym został w Peterhof.

Buonaparte pisał dnia 22. Lipca list do nadzwyczajney kommissji rządowej genueńskiej, w którym liguryjskich mieszkańców napomina do zgody, i mówi na końcu: „nie lekajcie się o waszą wolność i niepodle-

głość, i spuście się z całym waszym zaufaniem na obronę wielkiego ludu, którego jestem narzędziem.”

Z Lwowa piszą pod dniem 3. Sierpnia co następuje:

„Od dni 14 mamy tu zimna niezwyčajne w teraźniejszey porze roku; z tym wszystkim urodzaie wszelkiego gatunku w Galicyi, na Podolu w Bukowinie i przyległych okolicach są nader piękne i obiecują wiele zysku.”

Donoszą z Ratysbony, iż generał Kray miał otrzymać zlecenie, aby uczynił francuzkiemu naczelnikowi Moreau ważne przełożenia z przyczyny rekwizycyow i kontrubucyow nałożonych przez Francuzow na kraie niemieckie.

Citatio edictalis. Tuteysza Południowo-Pruska Regencya, na żądanie Kryminalratha Neumana, iako kuratora sukcesyji zmarłej dnia 17. Augusta 1797 w Mieszkowie Jadwigi z Pucznik Gajeńskiej, która nieważny testament po sobie zostawiła, wzywa niewiadomych sukcesorow, i sukcesorki zmarłej niniejszém publicznym obwieszczeniem, aby w przeciągu 9. miesięcy z swemi pretensjami na piśmie, albo ustnie zgłosili się, aby naypoźniej na terminie zawitym dnia 12. Grudnia t. r. przed deputowanym regencyinym asseforem Laue, na tuteyszej Regencyi osobiście, albo przez prawnych pełnomocnikow stawili się, dokumenta i papiery, na których się ich pretensye zasadzają, w oryginałach, albo w widymowanych kopiach na miejsce przynieśli, lub inne dowody swych wnioskow dokładnie podali, a potem opisaną sprawę oczekiwali, oraz prawnego rozdzielenia i wydania sukcesyji spodziewali się. Ci zaś, którzy ani przed terminem, ani podczas terminu nie zgłoszą się, niech się spodziewają niezawodnie, iż prekludowanemi będą, i sukcesyja meldującym się sukcesorom, do wolnego rozrządzenia, wydana zostanie. Sukcesorowie bliżsi, albo równie bliscy, meldujący się po prekluzyi, będą potem obowiązani, przyznać wszystkie czynności i rozrządzenia tych sukcesorow, którzy się przed terminem meldowali i legitymowali. Tak-

że niebędą mogli żądać od ostatnich, ani złożenia rachunkow ani nadgrody za brane użytki, lecz muszą kontentować się tylko tem, co się z sukcesyji reszty zostanie. Jeżeliby zaś nikt się nie zgłosił, przeto sukcesyja fisco, i wyznaczonym w testamentie sukcesorom, do rozprawienia się względem swoich praw między sobą zestawiona będzie. Ci, którzyby dla dalekiej odległości, choroby, wieku, albo innych prawnych przeszkod, osobiście na wyznaczonym terminie stawić się nie mogli, mogą sobie obrać iednego mandataryusza, między tuteyszemi Justyc Kommissarzami, na których im się proponują, kryminalrath Kuntzel, Beyer, i Urodz. Kurowski, i Justyc Kommissarze Guderyan, oraz Urodz. Jonemann, ale tego muszą wcześniej, przed terminem, prawną opatrzyć plenipoteneyą i dostateczną informacyą. Dan na Regencyi naszey w Poznaniu dnia 20. Stycznia roku 1800.

Citatio edictalis. Niżej wyrażona Kreis Justyc Kommissyja niniejszym wszystkich nieznaomych sukcesorow Ewy Strzeleckiej zmarłej dnia 2. Marca 1798 roku w tuteyszym klasztorze P. P. Bernardynek, zostawiwszy po sobie testament, osobiście iey synowcow, z których podług doszłych wiadomości pewny Stanisław Rytkowski niedawno w kordonie Cesar skim, a to pod Rado-

nią na woytostwie Nowy dwor zwanym zostawać
 miał, publicznie cytuje, ażeby się w 9 miesiącach
 od dnia niniejszey adcytacji edyktałney, a naypo-
 źniej na terminie dnia 22. Listopada rutey stawili,
 iako sukcesorowie teyże zmarley podług przepisu
 wylegitimowali się, i deklaracyą swą względnie
 następstwa tey sukcesyi oddali, a to pod tém
 przestrzeżeniem, iż nie stawiając się na terminie
 pomienionym, też pozostałość teyże wspomnioney
 Ewy Strzeleckiey iako bonum vacans fiskusowi
 krolewskiemu przysądzoną i przywłaszczoną bę-
 dzie. Dan w Wieluniu dnia 21. Stycznia 1800.
 JK. Mci Pruff-Połud. Kommissya
 Sprawiedliwości.

Citatio edictalis. Fryderyk Wilhelm z Bożey
 łaski Krol Pruski. Wiadomo czynimy, iż Uro-
 dzony Paweł Wąsowicz, do którego spadku za-
 stawney posessyi u sukcesorow Gieżyński znay-
 dująca się część Sarnowa przynależy, dnia 12. No-
 wenbris 1766 tamże w Sarnowie w Siewierskim
 fteriliter i bez uczynienia testamentu umarł, a w
 Rędzinach pochowanym iest. Ale że się zawsze
 spodziewać można, że tegoż sukcesorowie cho-
 ciaż nieznani ieszcze się jznaydują, a przeto suk-
 cesorow Pawła Wąsowicza niniejszym pismem
 publicznie zapozujemy, aby się na terminie dnia
 12. Stycznia 1801 rano przed konsyliarzem Schede
 osobiscie lub przez plenipotentow, dla czego nie-
 mając znayomości tuteyszych Justyc kommissa-
 rzow, iako to: kryminalratow Gryma, Skrzętwe,
 Lukasa, Breker, Mondro i Rozdaytzera, także
 Dirszlaga, Justyc kommissarza Barnsdorffa, kry-
 minal assessora Kintzla, Justyc kommissarza Nowa-
 ga, i Justyc rata Tittel proponujemy, stawili, i
 także za sukcesorow zmarłego Pawła Wąsowicza
 należycie legitymowali się, wniestawieniu się zaś
 z pretensyami ciż sukcesorowie uchyleni lub ie-
 żeli nikt nie stanie też sukcesyi fiskusowi przysą-
 dzona będzie. Do czego się wszyscy nie znani
 sukcesorowie tegoż Pawła Wąsowicza stosować

mają. Dan w Regencyi Kaliskiey dnia 10. Marca
 roku 1800.

Aukcy. Na terminie dnia 17. Września r. b.
 z rana o 9. g. dzinie będą przedawane pozostałości
 mobilia, po zmarłym Inkwizitorze Publico Steph-
 nim, które są iedne praetiosa i bronie, a naywię-
 cey suknie i bielizna, pościel i domowe sprzęty,
 książki i manuskrypta na tuteyszey radney izbie
 auctionis lege, za gotową w grubey monecie za-
 płać. Co każdemu mającemu ochotę kupić, czy-
 ni się wiadomo. Dan w Pyzdrach dnia 30. Sier-
 pnia roku 1800.

Krolewka Południowo. Pruska Krays Justyc
 Kommissya.

Aukcy. W Czwartek d. 24. Września t. r. rano
 o godzinie 10. i w następujące dni mają być pu-
 blicznie sprzedane drogą exekucyi przed niżej
 podpisanym więcej dającym za gotową zaraz za-
 płać w monecie grubey, na rozkaz prześwieatney
 Krolewskiey Regencyi w Poznaniu per decretum
 dnia 12. Maia cur. an. na pańskim folwarku Ko-
 paninie 2 mile od Kcyni, 1 mila od Janewca, ro-
 żne gatunki zboża na śpichrzu, 16 krow, 2 iedno-
 letnie, 7 tegoletnich cielat, 11 źrebząt, iedno i
 dwulernie, 3 maciorki, 18 dwuletnich świń. W
 Poznaniu dnia 29. Sierpnia roku 1800.

Koniecki, Exekutor Regencyiny.

Do sprzedania. Znaydująca się w Frankforcie
 nad Odrą drukarnia Hebrayfska, ma być z wszel-
 kiemi do nieyże należącemi literami, prasami i in-
 nemi porządkami, iako też wszelkiemi wolnościa-
 mi i prawami, do których oraz należy prawo, osa-
 dzenia dziesięciu familiow żydowskich i dwoch
 uczniow, z wolney ręki sprzedana. Majacy chęć
 kupna raczą się zgłosić w tey mierze osobiscie lub
 przez listy frankowane, do właściciela oney dru-
 karni w Frankforcie nad Odrą, albo do sekretarza
 Regencyi Peltre w Poznaniu, gdzie się o warun-
 kach kupna dowiedzą.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.